

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 18-05-11748 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

בפני כב' הרשם הבכיר צחי אלמוג

התובעת

רינת ג'אנח

נגד

הנתבעת

ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

פסק דין

1 תביעה לפי סעיף 30א' לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982 (להלן: החוק) שבה טוענת
2 התובעת כי קיבלה מהנתבעת לתיבת הדוא"ל שלה הודעות פרסומת בניגוד לדין וללא הסכמה.
3

תמצית טענות התובעת

4
5
6
7 תביעה זו הינה באשר ל-30 הודעות פרסומת שנשלחו לתובעת, על ידי הנתבעת באמצעות דואר אלקטרוני,
8 וזאת ללא שניתן אישור התובעת לשליחת ההודעות.
9 בעבר הגישה התובעת כנגד הנתבעת תביעה בגין משלוח מסרונים פרסומת ללא הסכמה לטלפון הנייד, ואותו
10 הליך הסתיים בפשרה.

11 לאחר מכן, ביום 07.05.17 פנתה התובעת לנתבעת בכתב וביקשה להסירה מרשימת התפוצה, אולם,
12 החל מיום 29.01.18, שבועיים בלבד לאחר סיום התביעה הראשונה, החלה הנתבעת שולחת הודעות
13 פרסומיות לתיבת המייל של התובעת. כלומר הרבה לאחר שליחת מכתב ההתראה (שנשלח ביום 07.05.17)
14 ואף לאחר הגשת התביעה הראשונה.

15 התובעת שלחה הודעת הסרה ביום 06.02.18, אולם ללא הועיל.
16 הודעת הסרה נוספת נשלחה ביום 06.03.18, גם היא ללא הועיל.
17 התובעת טוענת להפרת הוראות החוק לעיל וטוענת כי הביעה את סירובה בכל דרך אפשרית.
18 עוד היא טוענת כי היה על הנתבעת לבקש את אישורה למשלוח הודעות פרסומת, כנדרש בדין, ולמצער
19 להסירה מיד עם פנייתה הראשונה.

20 התובעת מדגישה כי נעשתה פנייה מוקדמת בכתב לתובעת, הוגשה תביעה, וחרף זאת הנתבעת לא שינתה
21 דבר בהתנהלותה.

22
23 התובעת תובעת פיצוי בסך 1,000 ₪ בגין כל הודעה (30 הודעות), פיצוי עבור נזק לא ממוני ופגיעה בפרטיות
24 בסך 7,000 ₪, ובסה"כ 37,000 ₪.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 18-05-11748 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

תמצית טענות הנתבעת

התובעת הינה לקוחה של הנתבעת, אשר מבצעת דרכה הזמנות רבות, בין היתר, באמצעות אתר האינטרנט של הנתבעת, והיא מסרה את פרטיה ואישרה קבלת הודעות שיווקיות מהנתבעת.

באשר לתביעה הקודמת שהגישה התובעת, טוענת הנתבעת כי על מנת ליתר הליכים משפטיים יקרים, ניהלה הנתבעת משא ומתן עם בא כוח התובעת על מנת להגיע להסדר ולסיים את ההליך מחוץ לכותלי בית המשפט. במסגרת המשא ומתן לא טענה התובעת כי קיימת כתובת דואר אלקטרוני ממנה היא מקבלת הודעות, ומעולם לא ביקשה להסיר את כתובת המייל מרשימת הדיוור של הנתבעת.

ביחס לטענת התובעת כי ביקשה ביום 06.02.18 להסירה מתפוצת המיילים אין כל אמת מאחר וביום 19.02.18 היה בא כוחה של התובעת בקשר עם נציג הנתבעת באשר להליך הקודם ולא ציין דבר.

ביום 01.04.16 ביצעה התובעת הזמנה באתר האינטרנט של החברה וביום 10.04.16 אישרה קבלת דואר שיווקי. באתר האינטרנט של הנתבעת קיימת תיבת סימון המאשרת לנתבעת לשלוח לנמען דיוור של מבצעים והטבות. נמען שאינו מעוניין לקבל חומר פרסומי, יכול להסיר את הסימון, אולם התובעת בחרה שלא לעשות כן ובכך יוצא כי נתנה הסכמתה כי ישלח לה חומר שיווקי.

הנתבעת מציינת כי מיד עם קבלת כתב התביעה ביום 08.05.18 נחסמה כתובת המייל המצוינת בכתב התביעה ומדגישה כי קודם לקבלת התביעה, מעולם לא פנתה התובעת לנתבעת ומעולם לא ביקשה להסיר את המייל שלה מרשימת התפוצה.

עד כאן הטענות.

במשפט העידו התובעת בעצמה ומטעם הנתבעת מר ראובן ברי, רפרנט משפטי; מר גבריאל שגיא, מנהל מערכות מידע של הנתבעת וגב' אתי שמחי, מנהלת שיווק הדיגיטל.

האם נתנה התובעת הסכמתה לקבלת דברי פרסומת ?

מר ברי מטעם הנתבעת נשאל מדוע הסכים להגיע לפשרה עם התובעת בהליך הקודם אם היה בידי הנתבעת אסמכתא כי היא הסכימה לקבל דיוור פרסומי עובר לפתיחת ההליך הקודם בעניין המסורונים. הוא השיב, וכך גם בתצהירו, כי הנתבעת העדיפה משיקולי עלות ותועלת שלה לסיים את ההליך מחוץ לכותלי בית המשפט. אין מקום להכנס לנבכי שיקוליה של הנתבעת בעניין זה, אך אין גם מחלוקת כי ההליך הקודם לא הוגש על ידי התובעת לבדה אלא גם על ידי בא כוחה הנוכחי, שהיה בעל דין גם הוא בתביעה הקודמת וייתכן כי לעובדה זו היתה השפעה על שיקוליה של הנתבעת לסיים את אותו ההליך בפשרה, בהנחה שלנתבעת לא היתה הסכמתו לקבלת דברי פרסומת. לאור מכלול הראיות והממצאים שיובאו להלן, אין לראות בפשרה שהושגה בתיק הקודם ממצא לחובת הנתבעת.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 18-05-11748 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

1 התובעת אישרה בעדותה כי אכן ביצעה הזמנות בימים 1.4.16 ו - 10.4.16 וכי במסך ההזמנה מופיעה
2 ברירת מחדל מסומנת שבה יש הסכמה לקבלת דיוור (כמופיע בנספח 3 לתצהירה של גבי שמחי מטעם
3 הנתבעת), אולם טענה בתוקף כי היא זוכרת שהורידה את הסימון. אציין כי אף שברירת המחדל המסומנת
4 בנספח 3 היא קבלת דואר פרסומי לא מצאתי בכך פסול שכן הכיתוב מופיע בצורה ברורה ובולטת והוא
5 מופרד מאפשרויות סימון אחרות שבמסך ההזמנה, כך שאין בו כדי להטעות או לבלבל; ומה גם שהתובעת
6 עצמה מאשרת כי היתה ערה לסימון זה בעת ביצוע ההזמנה.

7
8 מנגד, מר שגיא, מנהל מערכות המידע של הנתבעת, טען בתצהירו כי מבדיקת מסד הנתונים עולה כי
9 הסימון לא הוסר. לראיה, הוא צירף גיליון אקסל המתעד את ההזמנה מיום 1.4.16 ובו תחת הטור Maillist
10 מופיע הספרה 1 המסמנת הסכמה לקבלת דיוור אלקטרוני. בנוסף, מופיעים בגיליון נתונים רבים, ובכללם:
11 שם התובעת, כתובת המייל ומספר הטלפון שלה ושאר פרטי ההזמנה.

12
13 התובעת טענה בסיכומיה כי אין לייחס לגיליון האקסל כל משקל ראייתי, שכן הוא אינו בבחינת "רשומה
14 מוסדית", כמשמעותו של מונח זה **בפקודת הראיות**. לטעמי, גם אם נצא מנקודת הנחה כי גיליון האקסל
15 לא היה מוכר כרשומה מוסדית לפי סעיף 36 לפקודה, עדיין ניתן היה להגישו כראיה "רגילה", בהתאם
16 לסעיף 39ב' לפקודה הקובע:

17
18 **"(א) הוראות סימון זה לא יהיה בהן כדי להכשיר ראיה שאינה קבילה מחמת טעם אחר,**
19 **שאינו הכלל האוסר עדות שמיעה, ולא יהיה בהן כדי לפסול או להגביל הגשת ראיה שהיא**
20 **כשרה לפי הכללים האמורים או לפי דין אחר.**

21
22 **(ב) בסעיף זה ובסעיף 39א, "דין" - לרבות הלכה פסוקה.**

23
24 לאור הוראות הסעיף הנ"ל, פסילתה של ראיה לפי כללי הקבילות של רשומה מוסדית איננה מונעת את
25 קבלתה "לפי דין אחר", ו"הדין האחר" הוא דיני הראיות "הרגילים" (לרבות כללים שפותחו בהלכה
26 הפסוקה), לפיהם נדרש לבחון קבילותה של כל ראיה.

27
28 בענייננו, גיליון האקסל הוגש על ידי מר שגיא, מנהל מערכות המידע של הנתבעת. הוא אמר בחקירה
29 הנגדית כי לאור גודלו של מאגר נתוני ההזמנות (עשרות אלפי הזמנות ביום) הוא לא יכול היה להביא את
30 כולו לבית המשפט וכי הצורה היחידה שבה יכול היה לשלוף את נתוניה של התובעת הוא באמצעות גליון
31 האקסל. תשובה זו נראית לי סבירה לאור טיבה וטבעה של פעילות הנתבעת העוסקת בקבלת הזמנות
32 לטיסות רבות מידי יום ואין להטריח אותה להביא את כל מאגר הנתונים לבית המשפט. עוד אמר מר שגיא
33 כי הוא מצהיר שאין אף אחד שנגע במאגר הנתונים, כי הנתונים בגיליון האקסל שצירף לתצהירו הם אלו
34 המופיעים במאגר עצמו, וכי אין ניגשים למאגר הנתונים, אם אין צורך בכך. תשובותיו של מר שגיא
35 מלמדות כי הוא זה שהעביר לגיליון האקסל את הנתונים הרלוונטיים ממאגר הנתונים הכללי של הנתבעת
36 ועל כן הוא זה שערך את הגיליון ומכאן שמדובר במסמך שהוגש על ידי עורכו, כנדרש. תשובותיו היו
37 סבירות ומניחות את הדעת ומצאתי את עדותו מהימנה ואמינה. מאחר שמר שגיא אימת בתצהירו ובעדותו

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 18-05-11748 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

1 את העובדה כי הוא ערך את הגיליון ומאחר ועדותו לא נסתרה, הרי שאין כל מניעה לקבל את גיליון האקסל
2 כראיה, ולבחון את משקלו ומהימנותו. במיוחד אמורים הדברים כשהמגמה בדיני הראיות היא של מעבר
3 מכללים נוקשים של קבילות למבחנים גמישים של משקל ומהימנות, תוך העדפת השיטה הבוחנת את
4 הראיה לגופה (ראו: ע"א 3038/05 זידאן נ' המפקד הצבאי באזור יהודה ושומרון, 9.8.06 (פורסם בנבו),
5 והפסיקה המובאת שם).

6
7 ב"כ התובעת שאל את מר שגיאה האם נכון הוא כי בגיליון אקסל ניתן לשנות כל נתון שרוצים בלחיצת
8 כפתור והאם הוא ניתן לעריכה. אכן, מר שגיאה השיב ברוב הגינותו כי הדבר אפשרי, אולם איני סבור כי
9 תשובה זו מלמדת כי כך אכן נעשה; שהרי, למעשה, בשאלת ב"כ התובעת מסתרת הטענה כי התובעת
10 ערכה מניפולציה בנתונים שבגיליון האקסל. ובמילים פשוטות יותר, כי נעשו זיוף או תרמית כדי להכשיר
11 את טענת התובעת כי התובעת נתנה את הסכמה לקבלת דיוור פרסומי. אלא שכידוע, טענת מרמה
12 המועלית במשפט אזרחי מחייבת רמת הוכחה גבוהה מהרגיל (ראו: ע"א 5533/06 אלאוף נ' אביטקס
13 בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 29, 20.01.2009; ע"א 3546/10 מישאל נ' קליין, [פורסם בנבו] פסקה 14,
14 18.04.2012; ראו גם ע"א 260/82 סלומון נ' אמונה, פ"ד לח (4) 253 שם קובע בית המשפט כי בנסיבות בהן
15 מיוחסת לבעל דין טענת מרמה תידרש הוכחה ברמה של "קרובה לוודאות" ביחס למבחן ההוכחה הרגיל
16 בהליך אזרחי). במקרה זה לא הוכחו כל תרמית או זיוף, ולו ראשית ראייה לכך, ואין להסיק מתשובתו של
17 מר שגיאה בנקודה זו כל מסקנה שלילית לחובת התובעת.

18
19 גיליון האקסל מכיל נתונים נוספים של התובעת שיש בהם כדי לקשור בין ההזמנה לבין נתוני התובעת
20 באופן המחזק את המסקנה כי סימון הספרה 1 בעמודה Maillist משקף נתון אמיתי המעיד הסכמת
21 התובעת לקבל דואר שיווקי: התובעת לא סתרה את העתקי ההזמנות כפי שנקלטו אצל התובעת (נספחים
22 1,2 לתצהירה של גבי שמחי). מר שגיאה הסביר כי על אף שמספר ההזמנה שרואה הלקוח אינו אותו המספר
23 המופיע בגיליון האקסל הרי שהוא יודע לקשור בין הנתונים שכן, לדבריו, המספר הרשום בטור A בגיליון
24 הוא מספר מזהה של האתר ולא המספר שרשום בהזמנה. תשובה זו לא נסתרה. בנוסף, יש התאמה בין
25 גיליון האקסל לבין נספחים 1,2 לעיל: שם התובעת, מס' הטלפון שלה, המייל שלה, תאריך ושעת ההזמנה,
26 וברור כי כל אלו לא היו מגיעים למאגר הנתונים אלמלא הקלידה אותם התובעת בעת ביצוע ההזמנה.
27 לפיכך, אני קובע כי גיליון האקסל משקף בצורה מהימנה את הנתונים שנקלטו במאגר התובעת וכי
28 התובעת לא הסירה את הסימון המאפשר קבלת דיוור פרסומי.

29
30 חיזוק למסקנה זו יש גם בעובדה כי על אף שהתובעת טענה במפורש בסעיפים 35-37 לכתב ההגנה כי
31 התובעת לא הסירה את הסימון, הרי שהתובעת לא טענה בכתב התשובה כי הסירה את הסימון, כפי שטענה
32 בחקירה הנגדית. כאשר נשאלה על כך מספר פעמים השיבה תשובות בלתי ענייניות שלא היה בהן כדי
33 להסביר מדוע טענה עובדתית כה חשובה לא נטענה בכתב התשובה. תשובות אלו הן בבחינת גרסה כבושה
34 של התובעת. לא הובא כל הסבר סביר מדוע גרסה זו נכבשה עד שלב החקירה הנגדית ולא הובאה בכתב
35 התשובה ועל כן אין ליתן לתשובה משקל ראייתי. מדובר גם בהרחבת חזית אסורה.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 11748-05-18 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

מכאן מסקנתי כי התובעת הסכימה לקבלת הדיוור.

בקשות ההסרה של התובעת

התובעת טוענת כי במכתב מיום 7.5.17 ששלח בא כוחה היא ביקשה להסירה מרשימות הדיוור, ובנוסף, שלחה שתי הודעות מייל להסרה (6.2.18 ו- 6.3.18). אתייחס לשלושת אלו:

המכתב

המכתב נושא תאריך 7.5.17. הנתבעת הכחישה קבלת המכתב. לפי אישור המסירה שצורף לכתב התביעה והממוען לנתבעת, נראה כי המכתב התקבל. בסעיף 9 א' למכתב נדרשת הנתבעת להפסיק לשלוח מסרונים לטלפונים ניידים ולהסיר את התובעת מרשימת התפוצה. הדרישה המופנית לנתבעת היא הסרה של הטלפון הנייד ולא של כתובת המייל. ככל שהיתה התובעת מבקשת להסיר גם את כתובת המייל היה עליה לציין זאת במפורש ולצרף את כתובת המייל. התובעת טענה כי במועד משלוח המכתב טרם קיבלה מיילים ולכן לא היתה יכולה לבקש להסיר את המייל. איני מקבלת טענה זו. מאחר והוכח לעיל כי התובעת נתנה הסכמתה לקבלת דברי פרסומת עוד בשנת 2016 ומאחר והיא אישרה כי מסרה את כתובת המייל שלה בעת ביצוע ההזמנה אזי חזקה עליה כי ידעה שההסכמה חלה גם על כתובת המייל, ועל כן היה עליה לנסח את דרישתה בצורה ברורה ומפורשת. אמנם, היא ביקשה להסירה מרשימת התפוצה, אולם לאור תוכנו של המכתב המתייחס כולו למסרונים לטלפון הנייד, מקובלת עליי טענת הנתבעת כי הובן מהמכתב שבקשת התובעת היתה מכוונת למסרונים בלבד ולא כללה גם מיילים, שכן אחרת, היתה מסירה גם את המייל מרשימת התפוצה. לא למותר להוסיף, כי המכתב נשלח על ידי בא כוחה של התובעת, אשר חזקה עליו כי ידע לנסח היטב את הדרישה ולכלול בה גם מיילים ולא רק מסרונים לטלפון נייד.

המייל מיום 6.2.18

הודעה זו נשלחה בהודעת "השב" לכתובת donotreply@return10.com. הנתבעת טענה כי מדובר בהודעה לכתובת לא תקפה שכן אין להשיב לה ועל כן הכחישה את קבלת המייל. התובעת טענה בכתב התשובה כי השיבה לכתובת ממנה קיבלה את המייל ובכך מילאה אחר הוראות החוק. היא נשאלה בעניין:

ש"ש. **לאן שלחת?**

ת. עשיתי השב, לכתובת המייל שממנה זה נשלח.

ש. **איזה כתובת מייל?**

ת. שלכם. השב ל- dontreply... מפנה לכתובת. רשום בפירוש "השב ל- " ואחרי ששלחתי את המייל

לא קיבלתי הודעת שגיאה, ולא הסתפקתי בזה, ושלחתי עוד מייל...

ש. **אני חוזרת למייל הראשון מיום 29.1.18, למה זה צורך באופן חלקי בלי שעה?**

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 18-05-11748 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

- 1 ת. כנראה שזה נגזר, יש לי כאן מייל, אני יכולה להראות הכל. אולי כשאת הדפסת את זה הגדלת את
 2 זה ויצא חצי. את הדפסת את זה. אני השבתי כמו שהחוק מחייב אותי, אחרי שביקשתי כמה
 3 פעמים להסיר אותי. לחפש את המייל השני שביקשתי להסיר?
 4 ש. מה החוק מחייב אותך?
 5 ת. החוק מחייב להשיב בדרך בה קיבלתי את הודעת הפרסומת.
 6 ש. את יודעת שברגע שאת שולחת דוא"ל לדואר שהוא don't reply זה לא מגיע?
 7 ת. אני השבתי למייל שממנו זה נשלח.
 8 ש. את שולחת וידעת שהם לא יקבלו את זה?
 9 ת. עשיתי השב לכתובת שממנה נשלחה אלי הודעת הספאם, לא קיבלתי הודעת שגיאה, ושלחתי
 10 לעוד כתובת שהיא לא don't reply."
 11 ....
 12
 13 ש. היום, ובזמנו, אם היית שולחת את ההודעה לכתובת ממנה קיבלת, היית מקבלת הודעת שגיאה?
 14 ת. מה השאלה?
 15 ש. תראי ששלחת את המייל הזה ואני אומרת לך שאם היית שולחת היית מקבלת?
 16 ת. אני אראה לך. זה נמצא בכתב התביעה.
 17 ש. תראי לי ששלחת.
 18 ת. זה מופיע בכתב התביעה וזה גם במייל שלי.
 19 ש. אני אומרת לך שהיית מקבלת הודעה שגיאה אם היית עושה זאת. לא מדובר במייל, אלא
 20 בניוזלטר, ולא מייל ולא יכולת להשיב עליו, לא פעלת...?
 21 ת. אבל המייל הגיע מהמייל הזה, ועשיתי השב.
 22 ש. עשית הכל כדי שהנתבעת לא תקבל ההודעות שלך?
 23 ת. עשיתי הכל כדי שתקבלו את ההודעות שלי."
 24

25 אם כן, התובעת לא טענה כי לא הבינה מה משמעות המילים donotreply המופיעים בראש כל
 26 הודעה. תחת זאת היא דבקה כל הזמן בכך שהשיבה לכתובת שממנה קיבלה את ההודעות. גם בכתב
 27 התביעה וגם בכתב התשובה לא טענה כי לא הבינה מה משמעות המילים והתרשמתי כי תשובותיה
 28 של התובעת בעניין זה היו מתחמקות ומתממות.

30 בע"א (מחוזי ת"א) 2207-10-18 שופמינד בע"מ נ' סינטיה אברהם (פורסם בנבו, 23.01.2019) נקבע:

32 "כאשר הודעות הפרסומת מתקבלות מכתובת מייל מסוימת wshops, ובהודעת
 33 הפרסומת צוין מפורשות כי כתובת דואר אלקטרוני זו אינה נבדקת וגם כי אין אפשרות
 34 להגיב על תשובות שנשלחות לכתובת דואר אלקטרוני זאת, ובכל זאת כאשר עושים השבה
 35 משתנה המייל לכתובת אחרת noreply שהיא מסתבר תיבה פעילה (לגרסת שופמינד

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 11748-05-18 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

1 עצמה), ברור כי אין מדובר בפרט שמצוין בהודעה באופן בולט וברור שאין לומר כי אין בו
2 להטעות. נהפוך הוא – יש בכך כדי להטעות.”

3
4 במקרה אחר, בתא"מ (שלום ת"א) 22524-04-18 אוריאל רז נ' רונית זרעוני (חריבי סטודיו לאנימציה)
5 (פורסם בנבו, 20.12.2018), אמר בית המשפט:

6
7 אינני מקבל את טענת ההגנה של הנתבעת כי יש לזקוף לחובתו של התובע אשם תורם
8 משום שהתובע לא עשה שימוש בלינק הייעודי להסרתו. כתובת המייל של הנתבעת ממנה
9 שלחה הנתבעת את ההודעות, איננה מסוג no reply. מדובר בכתובת דואר של הנתבעת
10 אשר ניתן לשלוח בה דואר יוצא וגם לקבל בו דואר נכנס.

11
12 ובת"ק (תביעות קטנות י-ם) 3114-12-16 אביחי כהן נ' ג'יטי גטאקסי סרוויס ישראל בע"מ
13 (פורסם בנבו, 02.01.2018), ציין בית המשפט:

14
15 במקרה הנדון לא ניתן היה להשיב בהודעה חוזרת למייל ממנו נשלחה ההודעה, שכן כתובת
16 משגר דבר הפרסומת הינה noreply.

17
18 מפסיקות אלו ניתן ללמוד כי מענה לכתובת שהיא donotreply היא כזו שלא ניתן לקבל בה מיילים
19 חוזרים וכי ברור שאין להשיב לכתובות מסוג זה.

20
21 במקרה זה, בניגוד לעניין שופמינד לעיל (שבה נקבע עובדתית כי תיבת הדואר noreply נבדקה על ידי
22 שופמינד), טענה הנתבעת כבר בכתב ההגנה ולאור כל הדרך כי מדובר בתשובה לתיבה שהנתבעת לא תוכל
23 לקבל בה מיילים, וטענה זו לא נסתרה. על כן, מכלל הלאו בעניין שופמינד ניתן ללמוד על ההן: כתובת
24 Noreply היא, ככלל כתובת שכשמה כן היא: אין להשיב לה, משום שהנמען לא יקבל בה דברי דואר.
25 במקרה זה רשום במפורש במיילים שנשלחו על ידי הנתבעת בשורת "השב" כי המייל נשלח מכתובת
26 donotreply כלומר שאין להשיב להם, ובתחתית כל מייל אף ישנה הודעה כי במקרה של בקשת הסרה יש
27 ללחוץ על הקישורית המופיעה בהודעה. על כן, לא היה מקום לשלוח תשובה לכתובת זו, ויהי מה. לפיכך,
28 מאחר והתובעת לא טענה כי לא הבינה ואינה מבינה מה זה donotreply ומאחר והתרשמתי כאמור כי
29 תשובותיה בנקודה זו מתחמקות, הרי שאני קובע כי היא הבינה מה משמעות משלוח הודעת הסרה לכתובת
30 זו שהינה תיבת דואר בלתי מנוטרת שהנתבעת לא יכולה לקבל בה הודעות.

31
32 המייל מיום 6.3.18

33
34 מייל זה נשלח לכתובת newsletter@israir10.co.il. הנתבעת טענה להגנתה, וגבי שמחי מטעמה אמרה
35 בתצהירה, כי משלוח לכתובת זו מחזיר לשולח הודעת שגיאה שכן אין מדובר בכתובת תקפה. גם כאן

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 18-05-11748 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

1 חזרה התובעת על הטענה כי שלחה לכתובת ממנה שלחו לה. כאשר נשאלה האם לא קיבלה הודעת שגיאה,
2 אמרה:

3
4 " ש. מה הכתובת השניה ששלחת?

5 ת. מפנה לכתב התביעה, המייל השני, חודש אחרי, ביום 6.3, newsletter...

6 ש. איפה היית אחרי ששלחת המייל הזה?

7 ת. יש את המייל שצורף לכתב התביעה.

8 ש. איזו ראייה?

9 ת. המייל ששלחתי.

10 ש. קיבלת תשובה?

11 ת. אני לא זוכרת שקיבלתי משהו.

12 ש. היה ודאי ששלחת ולא קיבלת?

13 ת. אני לא זוכרת שקיבלתי משהו, אני יכולה להסתכל על המייל ולראות. "

14
15 תשובתה של התובעת לא היתה נחרצת, והיא לא זכרה אם קיבלה מענה. לתצהירה של גבי שמחי צורף
16 נספח (מס' 4) ולפיו בעת משלוח הודעה לכתובת זו מתקבלת הודעת שגיאה. הדוגמא שצורפה היא מייל
17 שנשלח מחשבונה של גבי שמחי לכתובת זו ביום 18.11.18 והודעת שגיאה כי ההודעה לא נמסרה. דא עקא,
18 שהכתובת שהוקלדה למשלוח לא היתה מדוייקת ובמילה israir בכתובת חסרה האות r (נרשם isair
19 ולא israir). על כן סברה התובעת כי לא ניתן ללמוד מכך כי משלוח לכתובת שלעיל אכן מניבה הודעת
20 שגיאה.

21
22 אולם, בהמשך לנספח 4 צורפה הודעה נוספת שנשלחה הפעם לכתובת התקינה, שלא חסרה בה האות r.
23 הודעה זו נשלחה, כך זה נראה, מכתובת המייל של ב"כ הנתבעת ביום 16.8.18 ובהודעת השגיאה
24 שהתקבלה בחזרה צוין כי ההודעה לא נמסרה מפני שהדומיין (שם מתחם) israir10.co.il לא קיים.
25 הודעת השגיאה תומכת בטענת הנתבעת כי משלוח הודעה לכתובת זו אינה יכולה להתקבל אצל הנתבעת
26 וכי השולח מקבל הודעת שגיאה. התובעת התנגדה בסיכומיה לראיה זו מאחר וטענה כי מדובר בעדות מפי
27 השמועה. רשאית, כפי שכבר נאמר לעיל, המגמה הרווחת כיום בדיני הראיות היא מעבר מכללי קבילות
28 לכללים של משקל, ובהתאם לכך, הנטייה היא לבדוק את משקלו של המסמך, ולא לפסול אותו מלכתחילה
29 כבלתי קביל (ראו, למשל, ר"ע 423/83 מדינת ישראל נ' עיזבון המנוחה ורד סילוורמן ז"ל, פ"ד לז(4) 281,
30 286-287 (1983); ע"א 2515/94 לוי נ' עיריית חיפה, פ"ד נ(1) 723, 730-733 (1996)). שנית, הטעות בהקלדת
31 הכתובת הנכונה, היא טעות טכנית, בתום לב, כפי שאמרה גבי שמחי בעדותה, ולכן סביר להניח במידה
32 רבה של ודאות כי אילו היתה מוקלדת הכתובת ללא השמטת האות r, הרי שגבי שמחי היתה מקבלת הודעת
33 שגיאה בדומה לזו שקיבלה באת כוח הנתבעת. שלישית, הנקודה שבמחלוקת אינה מי שלח את ההודעה
34 אלא האם משלוח הודעה לכתובת זו מניב הודעת שגיאה. במילים אחרות, אפשר להראות כי משלוח הודעה
35 על ידי כל שולח אקראי לכתובת זו מוביל לקבלת הודעת שגיאה חוזרת. בנסיבות העניין טבעי וסביר כי
36 ב"כ הנתבעת, שקיבלה את התיק לטיפול, עשתה ניסיון משלה כדי לנסות ולבדוק את הכתובת. אשר על

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 11748-05-18 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

1 כן, ולאור התכלית הבסיסית לחשיפת האמת, ראיתי לקבל את המסמך כראיה וליתן לו את מלוא המשקל,
2 ולקבוע כי משלוח הודעת ההסרה לכתובת זו על ידי התובעת היה מניב הודעת שגיאה. כזכור, התובעת
3 טענה כי לא זכור לה שקיבלה הודעת שגיאה וכי עליה לבדוק. מדובר בתשובה לא חד משמעית שלא ניתן
4 להסיק ממנה כי לא התקבלה הודעה כזו ולא ניתן לסמוך עליה. בנסיבות אלו אני מעדיף את המסמך הנ"ל
5 שיש בו סממנים אובייקטיביים ועצמאיים רבים, על פני תשובתה של התובעת.

6
7 למעלה מן הצורך יצוין כי התובעת צירפה רק את שני המיילים שלעיל אולם בכך לא די, בפרט כאשר
8 הנתבעת הכחישה את קבלתם. בעניין שופמינד נקבע:

9
10 **"מנ/3 לא עולה כי מדובר בהודעה מתיקיית "פריטים שנשלחו", ובשים לב לכך**
11 **ששופמינד טענה שההודעה לא נתקבלה אצלה, אזי המשיבה לא ביססה את טענתה כי**
12 **הודעת הסירוב נשלחה על ידה. ניסיון החיים מלמד שהודעת דוא"ל שנשלחה מגיעה**
13 **ליעדה וניתן להניח כחזקה שבעובדה שדואר אלקטרוני שנשלח אכן הגיע לנמען אלא אם**
14 **הוכח אחרת (ראה: ת"ק 44073-09-14(ת"א) זילברג נ' "כיד" ערוץ הקניות בע"מ, [פורסם**
15 **בנבו] סעיף 8 לפסק דינו של כב' הש' ט' חבקין (5.7.15); תא"מ 11104-01-17 (הרצ') הראל**
16 **נ' סיטי לייף סטייל, [פורסם בנבו] סעיף 10 לפסק דינו של כב' הש' א' ויצנבליט (16.9.18))**
17 **. בענייננו, הואיל והמשיבה לא הוכיחה כי הודעת הסירוב נשלחה ומשהכחישה שופמינד**
18 **שקיבלה את הודעת הסירוב, כמובן שלא ניתן לאמץ את החזקה והיה על המשיבה להציג**
19 **ראיה שמעידה כי שופמינד קיבלה את המייל (ראה בעניין ההבדל בין משלוח ההודעה**
20 **להגעתה: ת"צ 4818-07-10 מנדמך נ' גלובל נטוורקס אי. סי. איי בע"מ, [פורסם בנבו]**
21 **סעיף 9 לפסק דינו של כב' הש' ע' גרוסקופף (9.2.12))."**

22
23 במקרה דנן טענה הנתבעת כי כתובות המייל אליה השיבה התובעת אינן מקבלות מיילים כלל. התובעת
24 טענה כי לא קיבלה כל הודעת שגיאה על כך שהודעות המייל לא התקבלו אצל הנתבעת אולם לא הראתה
25 הודעות אלו בתיקיית פריטים שנשלחו - ובכך למעשה לא הרימה את נטל ההוכחה כי אכן שלחה ההודעה
26 לנתבעת. זאת, בנוסף לדיון המפורט לעיל שנערך ביחס לכל הודעה.

הסרה על ידי לחיצה על קישור

27
28
29
30 התובעת נשאלה מדוע לא לחצה על לחץ ההסרה המופיע בתחתית כל הודעה והשיבה כי אינה נכנסת
31 ללינקים שאינה מכירה. נאמר לה שלא היה צריך להיות לה כל חשש כי היא הרי כבר ביצעה הזמנות בעבר
32 אצל הנתבעת וידעה שהמיילים ממנה אינם מסוכנים, אך היא השיבה כי ביקשה להסיר עצמה באמצעות
33 שתי ההודעות שנדונו לעיל וכי היא לא צריכה ללחוץ על שום קישור.

34
35 ברתי"ק (מחוזי ב"ש) 49131-01-16 יורי קושרובסקי נ' כרטיסי אשראי לישראל בע"מ (פורסם בנבו,
36 05.05.2016) נקבע כי לחצון הסרה עונה על דרישות החוק:

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 18-05-11748 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

1 "ביחס לדוא"ל ציין המחוקק, כי הודעת הפרסומת אשר נשלחת בדואר האלקטרוני תכלול
 2 בין היתר "...כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן הודעת סירוב". מכאן
 3 שאף ציון כתובת מייל אחר או קישור המוביל לכתובת זו, ממלאת את הוראת המחוקק,
 4 ליתן אפשרות שליחת הודעת הסירוב באופן בו נשלח דבר הפרסומת" (סעיף 30 (ה)(ג) לחוק
 5 התקשורת). נוכח כך, אין בידי לקבל את טענת המבקש, כי המשיבה הפרה את חובתה בכך
 6 שלא אפשרה מתן הודעת סירוב באמצעות מייל חוזר לאותה כתובת. על כן, צדק אפוא בית
 7 המשפט קמא כאשר קבע, כי המשיבה קיימה את חובתה בהתאם לדין, מקום בו ציינה
 8 בהודעותיה קישור המוביל אל כתובת דוא"ל אליה ניתן לשלוח הודעת סירוב. שכן היא
 9 ציינה "כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט", כפי שנקבע בסעיף 30(ה)(ג) לחוק
 10 התקשורת. נוכח האמור אין לקבל את טענת המבקש, כי ביקש 3 פעמים באמצעות המייל
 11 להסירו מרשימת התפוצה ובקשתו לא נענתה. שכן אותה בקשה לא נשלחה באופן שצוין
 12 בהודעה באופן מפורש (לחיצה על אותו קישור) ועל כן גם לא התקבלה אצל המשיבה.
 13 אוסיף כי התעקשותו של המבקש תחת האמור לשלוח הודעת הסרה באמצעות "השב"
 14 דווקא אל כתובת הדוא"ל ממנו נשלחו דברי הפרסומת, אינה מובנת ונעדרת עיגון בחוק".

15
 16 הדברים יפים גם כאן: בהודעות הנתבעת ישנו קישור ברור ובולט להסרה ובכך קיימה את הוראות הדין.
 17 יצוין כי מעבר לכך, אין כל נוסח מיוחד שצריך להופיע בהודעה לגבי האפשרות העומדת לנמען להודיע על
 18 סירוב לקבל דברי פרסומת ואף אין הכרח שתופיע מילה מסוימת, כגון "השב", "הסר", "מסרב" או כל
 19 כיוצא בזה (ראו: ע"א (מחוזי י-ם) 2526-12-17 קסטרו מודל בע"מ נ' בר רגב (פורסם בנבו, 08.04.2018),
 20 אף שכאמור במקרה זה קישור ההסרה הוא ברור ולא ניתן לטעות ביחס אליו.

21
 22 התובעת לא אמרה בעדותה כי לא לחצה על הקישור בגלל חשש מוירוסים. הוכח כי היא ביצעה הזמנות
 23 אצל התובעת ולכן לא היה יסוד לחשש, שכן בעצם ביצוע ההזמנות ומסירת אמצעי תשלום יש לראותה
 24 כמי שסומכת על אתר הנתבעת. המדובר בנתבעת אשר מוכרת לתובעת, כך שהחשש מפני וירוסים הוא
 25 פחות. התובעת ביצעה הזמנה מהנתבעת והסכימה לקבל את אישור ההזמנה באמצעות הדוא"ל, מכאן
 26 שלא היה בלבה כול חשש להידבקות בוירוס כלשהו (ראו: ע"א (מחוזי ת"א) 17136-03-17 נפתלי גרוס נ'
 27 דיינרס קלוב ישראל בע"מ (פורסם בנבו, 02.10.2018).

28
 29 לאור האמור לעיל הגעתי למסקנה כי התובעת נתנה הסכמתה לקבלת דברי דואר פרסומיים מהנתבעת.
 30 התרשמתי כי התובעת לא נהגה בגילוי נאות ובתום לב ולא גילתה בכתב התביעה כי ביצעה הזמנות אצל
 31 הנתבעת וכי מסרה את פרטיה, והיא ניסתה לשוות לתביעתה חזות משל הודעות הדוא"ל נחתו עליה
 32 משמיים. תמוהה העובדה כי ביום 29.1.18 העבירה התובעת לבא כוחה הודעה פרסומית ששלחה לה
 33 הנתבעת (ראו בנספח 4 לכתב התביעה) ואין ספק שלא סתם כך העבירה לו אלא לשם הליכים משפטיים.
 34 בא כוחה התכתב במייל עם מר ברי מטעם הנתבעת ביום 19.2.19 (נספח 1 לתצהיר מר ברי) אך לא העלה
 35 כל טענה כי התובעת מקבלת לפתע מיילים ללא הסכמה, אף שכבר היה הליך קודם בין הצדדים.
 36

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 18-05-11748 ג'אנח נ' ישראייר תעופה ותיירות בע"מ

1 הוכח כי הנתבעת לא קיבלה את הודעות ההסרה ששלחה התובעת, והרושם הוא כי כל כוונת התובעת
2 במסירת הודעות הסרה באמצעות הלחיצה על "השב" במקום הקישורית שסיפקה הנתבעת נועדה לייצר
3 עילת תביעה ולא למסור את ההודעות שהיה ידוע לה שלא תהיינה יעילות.

4
5 על כן, התביעה נדחית.

6
7 התובעת תשלם לנתבעת הוצאות משפט בסך 3,000 ₪ בתוך 30 יום.

8
9
10 ניתן היום, י"א אייר תשע"ט, 16 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

11

צחי אלמוג, רשם בכיר

12
13
14
15
16
17
18

